

Uredništvo „Slovenke“

9. VII. 94

br. 703
Univerzitetna knjižnica
Ljubljana

Velocnejemu gospodu Govetkar!

Vi ste menda o moji bolezni
 mislili hitre, nego je bilo v resnici.
 Res, svoj proračunski redotec se
 mi je bil skazil in če sem se bala,
 da bi se morala braniti, se samim
 mlekam, kar bi bilo na škodo meni
 in mojmu povestim kaj ne? No, kralj
 Bogu, odravela sem, re moji bolezni
 je pa res rual vsak s kterim občinjem
 posredno ali neposredno, ker se... no,
 ker se rada malo, počastam in inam
 rada, da me prijatelji pomilujejo.
 Kolo' pa mi krivo, ker se do ndej mi,
 sem vozila se mnogo. Ovoj prvi
 islet na biciklu sem hotela napi-
 seti za Narod pa oh to grozna vročina
 s kteri bi se samo lenarilo! Tudi ne,
 kaj drugega iz Tiste sem namera,
 vala poslati vam al' ropet - to vročina.

Ali izlet bi bil rineviteu popis, povem
vam in napišem za morda v
Savinjski dolini.

Veseli me, da je g. Karla P. napravil,
da tako dober utis na Vas. Tudi je
izvestno prav dober dan, govorniki pa
puna res fino. Vse nagovarjanje naj
bi pisala za Tom ostane morda brez
uspesu, ker je ona ve, da je boljša
govornica nego pisateljica in to sem ji
vekrat povedala tudi ja. Ko dobimo
sve revidne volilno pravo, bode ona
prva naša poslanica v državni
sbor in ne bojim se, da bi kdaj napra-
vilo franco govornica, ker ima zato
poseben dar. Ona staneje v naši
hiši si vekrat „rečeva ktero modro“
kedar se naučim moji reči in
živim levi. Vsekem liče sem
vam je omemila se prej dāsi me
p živemou.

Sedaj pa k literarnemu skodu! Kdo
vam je rekel, da sem mislila Dolena?
Nires; pa je nekoga drugega in Götth
bi vam morda žal povedati, ker sem
vnu o dotičnem pisala nekda.

Nebo vam se povem in tudi se
mnogo mnogo drugega in če bi bile
tudi res mislila Dolena bilo bi po me.
Kod opravičeno, ali ne? Licer ste se
po ta pot penaglili, o čemer vam
lahko dokazem. Götth je vedel, da je
Dov Sprechrohr pa ne o Dolenu.

Ali vam je moja pod streho "resuga,
jala?" Ko sem prišla po prejšnjih st.
Kronovih enkrat po stopnicah, praskle
me je Soukvarjeva: O, Rosa, kam greš?
In res sama se vede in nekote vtila sem
v koro svoj ručaj, svoj veselini tanga
rauent, svoje misli, ki moja, rdi se mi,
da se ji preboka po silah. Samo digalki
vise moji - ona gra vsa in poslednji
st. sem se sama čelila. - seb.

Glaser mi je vekrat tožil o svojih zade,
voh, no, branil se je res in to mora se
vsak - prav smešno osobito, ker je nava,
jel nekatero stvari; katere naj bi bil pri,
držipraxe. - Praster kolbar je postel, ni
čuda, z dirjanjem se kta veter in veter
odnese in ohladit, narasiketero neprijetost.
Atko vam končino se povem, da mi
je silno leskale Vasa spazka, da, unamo

semu čuo starišo, odgovorila
sem menda povsem tisto na Vas
Gibirivo pisnu.

Kako ji Vasa Vida? Maja mi je
danes poslala dve človekoljubici pusu,
ena pride v prih. št.

Pozdravite mi lepo g. soprogo, Vasa pa
ključem: na skoro vidanje in na
dolga pogovor.

Maria

9. VII. 97.

AB. G. Bonikvarjeva Vas prav lepo pozdravljam.

121